

Arrestnummer C/ 377 /2013
Repertoriumnummer 2013/ 931
Datum van uitspraak 27 februari 2013
Rolnummer 2012/CO/212
Notienummer parket-generaal 2012/PGA/834 2012/VJ11/232

Urbanisatie

Hof van beroep Antwerpen

12e kamer
correctionele zaken

Arrest

Aangeboden op
Niet te registreren

2012/PGA/834 - 2012/VJ11/232

Het **OPENBAAR MINISTERIE**

en

de **STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR VAN HET
VLAAMSE GEWEST**

3500 Hasselt, Koningin Astridlaan 50

elker tot herstel

afwezig.

tegen

1.
zelfstandige,
geboren te op
wonende te
Belgische.

beklaagde

2.
zelfstandige,
geboren te op
wonende te
Belg.

beklaagde

beide beklaagden vertegenwoordigd door mr.
advocaat bij de balie van

1. Ten laste gelegde feiten

Te

Als dader of mededader, hetzij door het misdrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, hetzij door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het misdrijf zonder zijn bijstand niet had kunnen worden gepleegd, hetzij door giften,

beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, het misdrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt.

De EERSTE: als (mede)eigenaar(s) die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting heeft toegestaan of gedoogd,

De TWEEDE: als gebruiker,

op het onderdond goed gelegen te ~~re~~ kadastraal of geweest zijnde

eigendom van DE EERSTE, voornoemd, ingevolge akte van verdeling d.d. 19 december 2005 geregistreerd op 23 december 2005, verleend voor notaris met standplaats te

Een woning en handelszaak te hebben uitgebreid als volgt:

* Van 19 december 2005 tot 20 juni 2006,

Een berging voor de plaatsing van vuilnisbakken met een oppervlakte van ca. 3,72 m x 4,30 m;

De achterliggende varkensstallen (af te breken volgens de stedenbouwkundige vergunning van 6 november 1972) werden volledig behouden en omgevormd tot paardenboxen 8-9-10-11.

Achter de hoofdbouw werd een constructie in hout en prefab en betonplaten opgericht en bestemd als twee garages - berging en werkplaats/stapelplaats leeggoed, met een oppervlakte van ca. 13,22 m x 8,48 m. De hoogte bedraagt ca. 2,50 m. Het geheel is afgedekt met geprofileerde staalplaat, ijzeren golfplaten en deels plat dak. Deze constructie is voorzien van een betonnen vloerdek en deels tegels.

Aan de linkerkant van de handelszaak is er een houten tuinhuis opgericht met een oppervlakte van ca. 6 m² en een hoogte van ca. 2 m, afgedekt met roofing.

* Van 19 december 2005 tot 01 september 2008,

De vergunde constructie (stedenbouwkundige vergunning d.d. 6 november 1972) werd op het gelijkvloers uitgebreid met:

- een ruimte van ca. 15 m x 8 m, dienstig als bijkomend restaurant;
- een gesloten pergola van ca. 4 m x 10,69 m, eveneens dienstig als restaurant;
- een living van 4,5 m x 8,30 m;
- een bureelruimte van ca. 4 m x 6 m;

- een overdekt buitenterras van ca. 10 m x 3 m (tegen linkerzijgevel hoofdbouw);
- een overdekt buitenterras van ca. 5 m x 3 m (tegen de achtergevel hoofdbouw);
- een badkamer + vestiaire van ca. 4 m x 3 m;
- een keuken-berging-koelruimte en sas met een totale oppervlakte van ca. 85 m²;

Het vergunde overdekte buitenterras (ca. 12 m x 3 m volgens de vergunning van 6 november 1972) werd deels uitgevoerd en herleid tot ca. 5 m x 3 m.

De bestaande garage werd omgevormd (poort dichtgemetseld) tot paardenboxen 3-4-5.

De goedgekeurde paardenboxen 1-2-3 werden herbestemd tot berging en slaapkamer.

Op de verdieping werden volgens de goedgekeurde bouwplannen drie slaapkamers, een berging en een hooizolder voorzien. De gerealiseerde toestand voorziet twee bijkomende kinderkamers (vroeger gedeelte hooizolder).

De goedgekeurde bouwplannen voorzien in het dakvlak aan de voorgevel vier dakkapellen. De gerealiseerde toestand voorziet in dit dakvlak twee dakkapellen.

De goedgekeurde plannen voorzien in het achterste dakvlak twee dakkapellen. De gerealiseerde toestand voorziet twee dakvlakramen en een dakkapel. De goedgekeurde plannen voorzien op de verdieping in de linkerzijgevel twee ramen. Bij de gerealiseerde toestand is er geen raam zichtbaar (verdwijnt achter de uitbouw links, nl. restaurant - gesloten pergola).

De gebruikte materialen zijn hoofdzakelijk gevelsteen en hout (pergola). De hoogten variëren tussen 2,25 m en 3,60 m. De hoofdbouw is afgedekt met pannen (hoofdbouw) en golfplaten (afdak).

Achter het tuinhuis werd een open constructie in hout (pergola) opgericht met een oppervlakte van ca. 3 m x 5 m en een hoogte van ca. 2 m, afgedekt met roofing en voorzien van een verharding in klinkers. Tussen beide constructies is er een klinkerverharding aangelegd (terras).

Voor het hoofdgebouw werd een verharding in kiezel aangelegd (parking restaurant).

Aan de linkerzijde van het restaurant is er een aangelegde siertuin (perceel).

Alle voormelde bouwwerken werden zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning van het college van burgemeester en schepenen in stand gehouden, de percelen gelegen zijnde in natuurgebied.

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de stedenbouwkundige inspecteur of het college van burgemeester en schepenen, en thans strafbaar gesteld zijnde overeenkomstig de artikelen 2, 93, 146, 149, 150, 151, 151/1, 153, 160 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd bij artikel 2 van het decreet van 28 september 1999, artikelen 16, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, artikelen 4 en 10 van het decreet van 13 juli 2001, artikelen 2 en 3 van het decreet van 1 maart 2002, artikelen 6 en 7 van het decreet van 8 maart 2002, artikelen 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en artikelen 46, 47 en 48 van het decreet van 21 november 2003 en de artikelen 2, 36, 50, 53, 54, 55, 56, 61, 95 en 112 van het decreet van 27 maart 2009 tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid,

- een geldsom te betalen gelijk aan de meerwaarde die het goed door het misdrijf heeft verkregen, namelijk 333.935 €;

Overgeschreven op het hypotheekkantoor te op 01/10/2009,
in ambtshalve ingeschreven.
Ontvangen: 111,91 euro. De Bewaarder (get.)

2. Bestreden beslissing

Er werd hoger beroep ingesteld:

- op 23 januari 2012 door de elser tot herstel
- op 25 januari 2012 door het Openbaar Ministerie tegen al de schikkingen, uitgezonderd deze betreffende de burgerlijke belangen

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen op 10 januari 2012 door de correctionele rechtbank van Hasselt, kamer 13, waarbij beslist werd:

De eerste beklaagde:

Verklaart beklaagde schuldig aan het misdrijf zoals omschreven in de inleidende dagvaarding.

Verleent beklaagde de gunst van de opschorting van de uitspraak van veroordeling gedurende een periode van 3 jaar vanaf heden.

Verwijst beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van 75,64 euro, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheek van huidig vonnis.

Legt aan de veroordeelde de verplichting op tot het betalen van een vergoeding van 31,28 euro.

De tweede beklagde:

Verklaart beklagde schuldig aan het misdrijf zoals omschreven in de Inleidende dagvaarding.

Verleent beklagde de gunst van de opschorting van de uitspraak van veroordeling gedurende een periode van 3 jaar vanaf heden.

Verwijst beklagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van 75,64 euro, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheek van huidig vonnis.

Legt aan de veroordeelde de verplichting op tot het betalen van een vergoeding van 31,28 euro.

Stelt vast dat de herstellvordering zonder voorwerp is geworden.

3. Rechtspleging voor het hof

De zaak werd behandeld op de openbare zitting van 30 januari 2013.

Het hof heeft hierbij gehoord:

- de heer voorzitter in zijn verslag
- het Openbaar Ministerie in zijn uiteenzetting van de zaak en in zijn vordering
- de beklagden in hun middelen van verdediging, ontwikkeld door hun raadsman, voornoemd.

De eiser tot herstel, alhoewel regelmatig gedagvaard zijnde, is niet in persoon of bij advocaat verschenen op de terechtzitting van 30 januari 2013 en de zaak werd te zijnen opzichte bij verstek behandeld.

4. Beoordeling

4.1. Ontvankelijkheid van de hogere beroepen

De hogere beroepen, regelmatig naar vorm en termijn, zijn ontvankelijk.

4.2. Motivering ten gronde

4.2.1. Op strafrechtelijk gebied

1. Na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het hof, en door de stukken van het dossier, is de schuld van de beklaagden aan de hen ten laste gelegde feiten zoals hiervoor omschreven bewezen gebleven.

Hiervoor wordt verwezen naar de oordeelkundige redengeving van de eerste rechter, welke door beklaagden in hoger beroep niet weerlegd wordt en door het hof wordt beaamd en overgenomen.

2. Bij brief van 29 januari 2013 laat de eiser tot herstel weten dat de herstellvordering zonder voorwerp is geworden.

3. Rekening houdend met:

- de persoon van de beklaagden,
- hun blanco strafregister,
- de omstandigheden en relatieve ernst van de feiten, en de thans volledig geregulariseerde situatie,

werd door de eerste rechter terecht aan de beklaagden die ertoe in de wettelijke voorwaarden verkeren en die erom verzocht hebben, de gunst van de opschorting toegestaan, doch door het hof wordt de periode bepaald 1 jaar vanaf heden. Deze gunstmaatregel wordt in deze zaak ten aanzien van de beklaagden afdoende geacht om hen in de toekomst te wijzen op hun maatschappelijke verplichtingen en moet hen er tevens toe aanzetten in de toekomst de regels van de goede ruimtelijke ordening te blijven respecteren.

Nochtans moeten beklagde beseffen dat wanneer zij tijdens de proefperiode opnieuw dergelijke feiten of andere ernstige feiten zouden plegen deze gunstmaatregel kan worden ingetrokken.

4.2.2. Met betrekking tot de herstellvordering

Het hof stelt vast dat de herstellvordering zonder voorwerp is geworden.

5. Wettelijke bepalingen

Het hof houdt rekening met volgende wettelijke bepalingen, de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 186, 190, 190ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203bis, 210, 211 van het Wetboek van Strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 50, 66 van het Strafwetboek
- 44, 64, 65, 68 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gew. art. 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, art. 78 en 81 van de wet van 29 maart 1962, zoals aangevuld door art. 2 van het decreet van 28 juni 1984, gew. art. 42, 66, 68, 71 en 72 van het decreet van 22 oktober 1996, thans art. 2, 93.1^o.a) en c), 93.4^o, 93.6^o, 146, 149, 150, 151, 153, 160 en 204 decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, gew. art. 2 decreet van 28 september 1999, gew. art. 16, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, gew. art. 4 en 10 decreet van 13 juli 2001, gew. art. 2 en 3 decreet van 1 maart 2002, gew. art. 6 en 7 decreet van 8 maart 2002, gew. art. 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003, gew. art. 46, 47 en 48 decreet van 21 november 2003 en gew. art. 36, 50, 53, 54, 55, 56, 61, 95, 110 en 111 van het decreet 27 maart 2009
- 4.2.1.1^o.a) en c), 4.2.1.4^o, 4.2.1.6^o, 6.1.1.lid 1.1^o, 6.1.41.§§1 en 3, 6.1.42, 6.1.43, 6.1.44, 6.1.46 en 6.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001
- 1, 3 en 6 van de wet van 29 juni 1964
- 91 van het KB van 28 december 1950

6. Beslissing

Het hof,

Beslist op grond van de hoger vermelde redenen, binnen de perken van de hogere beroepen, zoals hierna bepaald, bij verstek ten aanzien van de eiser tot herstel en op tegenspraak ten aanzien van de beklaagden.

Verklaart de hogere beroepen ontvankelijk;

Op strafrechtelijk gebied

Bevestigt het bestreden vonnis in zover de beklaagden schuldig werden verklaard aan de hen ten laste gelegde feiten;

Wijzigt het bestreden vonnis voor het overige;

Verleent aan ieder van de beide beklaagden de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling gedurende een termijn van EEN JAAR vanaf heden;

Legt aan ieder van de beide veroordeelden een vergoeding op van EENENVIJFTIG EURO en TWINTIG CENT;

Met betrekking tot de herstellvordering

Bevestigt het bestreden vonnis;

De kosten

Veroordeelt de beklaagden solidair tot de kosten gerezen op de strafvordering in eerste aanleg, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 151,25 euro;

Laat de kosten van de strafvordering in hoger beroep ten laste van de Staat.

Dit arrest is gewezen te Antwerpen door het hof van beroep, 12e kamer,
samengesteld uit:

voorzitter

raadsheer

raadsheer

en in openbare terechtzitting van 27 februari 2013

uitgesproken door voorzitter

in aanwezigheid van advocaat-generaal

met bijstand van griffier